

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مقایسه هوش هیجانی، ابرازگری هیجانی و سبک های دلبستگی در دانش آموزان دارای لکنت زبان و عادی انجام شده است. روش: این پژوهش از نوع علی-مقایسه ای است، جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دوره ابتدایی دچار لکنت زبان مراجعه کننده به مراکز گفتار درمانی در شهر رشت می باشند. روش نمونه گیری در این پژوهش در دسترس می باشد و نمونه آماری شامل ۱۵۰ دانش آموز پسر (۷۵ نفر دچار لکنت و ۷۵ نفر عادی) می باشند که پرسشنامه های هوش شرینگ (۱۹۹۶)، پرسشنامه سبک های دلبستگی کولینر و رید (۱۹۹۰)، پرسشنامه ابرازگری هیجانی کینگ و آمونز (۱۹۹۰) بر روی آنها اجرا شد. نتایج با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره در نرم افزار Spss20 تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان داد که بین هوش هیجانی و مولفه های آن در دو گروه تفاوت معنادار است که این تفاوت به نفع گروه عادی است، ($P < 0/01$)، بین سبک های دلبستگی و دلبستگی ایمن در دو گروه تفاوت معنادار نیست. اما بین سبک های دلبستگی اجتنابی و اضطرابی بین دو گروه تفاوت وجود دارد که در افراد عادی این مساله بالاتر است. بین ابرازگری هیجانی و هیجان مثبت در دو گروه تفاوت وجود داشت، که در افراد عادی این مساله بالاتر است. اما بین هیجان منفی و صمیمیت تفاوت وجود ندارد. نتیجه گیری: با توجه به نتایج باید گفت هماهنگی و همسویی در مدیریت رفتار در کنار بازی درمانی (خانه و مدرسه) توسط والدین و معلمان با هم اثربخشی بیشتری در کاهش شدت علائم مشکلات اضطراب کودکان و افزایش سبک های دلبستگی ایمن و ابرازگری هیجانی دارای لکنت زبان دارد.

واژگان کلیدی: هوش هیجانی، ابرازگری هیجانی، سبک های دلبستگی.